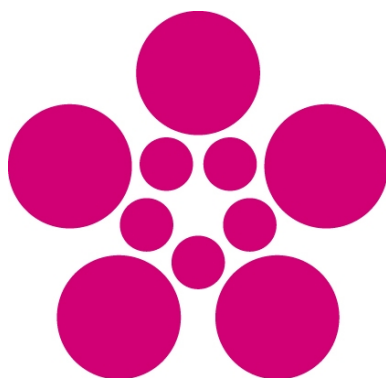

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: **Finance a účetnictví**

verze 1

bakalářské studium

termíny, okruhy otázek

2021/2022

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání bakalářské práce	3
2. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	4
3. Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017	6
4. Okruhy otázek k SZZ	8
Ekonomie	9
Finance podniku	12
Účetnictví	14
Daňový systém	17

Důležité termíny

mezní termín zápočtů a zkoušek za LS	14. 5. 2022	
přihlášky ke státním závěrečným zkouškám	do 28. 2. 2022	
odevzdání bakalářské práce	14. 4. 2022	
příprava na státní závěrečnou zkoušku	16. 5. – 20. 5. 2022	(1 týden)
státní závěrečné zkoušky	23. 5. – 3. 6. 2022	(2 týdny)
podzimní termín SZZ	říjen 2022	

Tiskopisy přihlášek ke státní závěrečné zkoušce jsou k dispozici na [www fakulty](http://www.fakulty) (sekce Studenti).

Odevzdání bakalářské práce

Pro studenty všech studijních oborů bakalářských studijních programů, kteří v akademickém roce 2021/2022 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a podali si ve stanoveném termínu (**nejpozději do 28. 2. 2022**) na studijním oddělení písemnou přihlášku ke státní závěrečné zkoušce konané podle harmonogramu v letním termínu (květnu, červnu) akademického roku 2021/2022 platí následující pokyny:

- ⇒ bakalářské práce u oborů bakalářských studijních programů musí být odevzdány vedoucím práce v jednom vyhotovení **nejpozději do 14. 4. 2022**;
- ⇒ studenti všech oborů bakalářských programů odevzdají na studijním oddělení 7x teze bakalářské práce **nejpozději do 14. 4. 2022**.

Student je povinen vložit elektronickou verzi své závěrečné práce do systému STAG v souladu s Opatřením rektora o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU R 452 ze dne 4. 12. 2020 a čl. 19, odst. 15 Opatření děkana č. 124/2017, a to **nejpozději do 14. 4. 2022** u bakalářských a diplomových prací. Student, který neuložil ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce do STAGu, nebude připuštěn k její obhajobě.

K obhajobě si každý student připraví prezentaci své bakalářské práce:

- téma a cíl/e práce
- hypotézy (pokud jsou)
- metodika
- nejdůležitější zjištění – závěry, doporučení.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou „nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).
9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.
10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádoucí úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.

11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatož kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017

O studiu v bakalářských a navazujících magisterských programech uskutečňovaných v českém jazyce

Část V.

Státní závěrečná zkouška a vysokoškolské kvalifikační práce

Článek 18

Státní závěrečná zkouška

- (1) Studium bakalářských a magisterských studijních programů na EF JU se ukončuje státní závěrečnou zkouškou. Dnem ukončení studia je den, kdy byla úspěšně vykonána její poslední část.
- (2) Postavení a průběh SZZ upravují zejména § 45 až 47, § 53 a § 55 zákona a čl. 27 SZŘ.
- (3) Ke státní závěrečné zkoušce je student povinen se závazně přihlásit v termínu stanoveném [harmonogramem](#) akademického roku. Přihlášky ke SZZ, termíny a pokyny k odevzdávání VŠKP jsou zveřejňovány formou sdělení děkana s dostatečným předstihem na webové stránce fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#), stejně tak jako okruhy předmětů SZZ podle oborů a specializací pro daný akademický rok. Formuláře pro přihlášení ke SZZ jsou dostupné v sekci [Studijní předpisy a formuláře](#).
- (4) SZZ se skládá z obhajoby VŠKP a ústní zkoušky z předmětů stanovených studijním programem pro příslušný studijní program, resp. jeho obor. Klasifikuje se obhajoba VŠKP a každý předmět SZZ; konečnou klasifikaci obhajoby VŠKP na základě hodnocení vedoucího práce, oponenta a průběhu obhajoby a ústní zkoušky z jednotlivých předmětů SZZ stanoví zkušební komise.
- (5) Při opakování SZZ v případě neobhájené VŠKP student obhajuje přepracovanou VŠKP, nově hodnocenou vedoucím práce a oponentem. Pokud student nevyhověl při ústní zkoušce z jakéhokoliv předmětu SZZ, opakuje pouze tuto ústní zkoušku SZZ.
- (6) SZZ, popřípadě její část (obhajobu VŠKP nebo ústní zkoušku z předmětu SZZ či více předmětů SZZ), lze v případě neúspěchu jednou opakovat, a to při splnění podmínek uvedených v čl. 27 odst. 2 SZŘ, nejdříve však za 3 měsíce po neúspěšném prvním termínu SZZ.
- (7) Datum, čas a organizační zabezpečení SZZ je pro jednotlivé studenty zveřejněn nejpozději 5 dnů před termínem SZZ formou sdělení děkana na webových stránkách fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#). Čas SZZ uvedený v harmonogramu je orientační, studenti se dostaví s předstihem minimálně 1 hodiny.
- (8) Na obhajobu VŠKP a SZZ z předepsaných předmětů studijního plánu je vymezeno studentovi bakalářského programu cca 60 minut, studentovi magisterského programu cca 45 – 60 minut v závislosti na počtu předmětů SZZ předepsaných studijním plánem.
- (9) Průběh SZZ je ze zákona veřejný. Za jeho řádnost, zejména pak za dodržení níže stanovených pravidel jako i za rovné podmínky pro jednotlivé studenty, a za řádnou protokolaci odpovídá předseda zkušební komise.
- (10) Přihlášený student, který se k SZZ nedostaví bez řádné omluvy, je v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ hodnocen známkou „nevyhověl/-a“. Předseda komise zároveň do protokolu vyznačí, že se student nedostavil. Pro možnost omluvy platí čl. 7 odst. 2 přiměřeně. Omluva se v takovém případě adresuje děkanovi, ten též rozhoduje o její důvodnosti. Rozhodne-li děkan o důvodnosti omluvy, hledí se na studenta, jako kdyby přihlášen nebyl. Děkan v takovém případě zajistí, aby bylo do protokolu vyznačeno, že byl následně omluven, a to včetně jména a podpisu osoby, která záznam provedla, jako i uvedení data, kdy se tak stalo. Další možnost vzniká omluvenému studentovi až na základě přihlášení k SZZ postupem podle odst. 3 pro další období.

- (11) Jestliže se student k SZZ dostaví, má se v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádné relevantní důvody. Po zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů. Svým podpisem na prezenční listině stvrzuje, že byl o této skutečnosti poučen, a že neexistují žádné objektivní či subjektivní potíže, které by vykonání SZZ znemožňovaly.
- (12) Během SZZ student přesně dodržuje pokyny předsedy a ostatních členů komise. Pokud není dále stanoveno jinak či výslovně povoleno předsedou, je v průběhu ústního zkoušení jednotlivých předmětů SZZ nepřípustné
- používat jakékoliv psané poznámky (výjimku tvoří příprava při SZZ bakalářského stupně studia dle odstavce 13 a vypracované odpovědi na otázky vedoucího a oponenta VŠKP) a tištěné materiály, včetně slovníků a příruček;
 - používat jakékoliv elektronické přístroje, včetně mobilních telefonů a jiných komunikačních přístrojů, přenosných PC všech typů; výjimkou je použití PC osobami se specifickými potřebami, které o to předem požádaly v rámci žádosti o modifikaci SZZ z důvodu svého znevýhodnění;
 - komunikovat s dalšími účastníky SZZ.
- (13) V případě SZZ v rámci bakalářského studijního programu je průběh obhajoby bakalářské práce a SZZ dán následujícím postupem:
- Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - Komise zadá studentovi otázky z jednotlivých předmětů SZZ a ponechá mu 15 minut času na přípravu.
 - Po přípravě předstupuje student před komisi a obhajuje bakalářskou práci (15 minut).
 - Po obhajobě bakalářské práce následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ, kdy student zodpoví připravené otázky (25 minut).
 - Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
- (14) V případě SZZ v rámci navazujícího magisterského studijního programu je průběh obhajoby diplomové práce a SZZ dán následujícím postupem:
- Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - Student obhajuje diplomovou práci (bez přípravy – 15 minut).
 - Následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ (bez přípravy - 20 – 30 minut).
 - Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
- (15) Má-li student k zahájení nebo průběhu SZZ námitky, je nutné, aby je uplatnil bezprostředně po vykonání SZZ u zkušební komise jmenované pro SZZ. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen námitky zaznamená do protokolu a předloží je k podpisu studentovi. Svým podpisem student stvrzuje, že obsah zápisu odpovídá jím uplatněným námitkám. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen pod podepsané námitky zaznamená vyjádření komise k nim, a to zejména relevantní okolnosti namítaných skutečností. Při nedostatku místa lze vložit do protokolu samostatný list, na který musí být v protokolu odkázáno. K pozdějším námitkám studenta nebude přihlíženo. Děkan přezkoumá námitky do 14 dnů od obdržení protokolu, v němž jsou obsaženy; předtím může požádat předsedu komise nebo studenta o doplnění informací. Dojde-li děkan k závěru, že namítané skutečnosti měly nebo mohly mít vliv na výsledek SZZ, rozhodne o jejím anulování, resp. o anulování části SZZ, a o zařazení studenta na nejbližší vyhlášený termín obsahově odpovídající SZZ, resp. části SZZ, jež byla anulována. V opačném případě, resp. ve zbývajících částech, rozhodne o potvrzení výsledku SZZ, a to též, namítá-li student zdravotní nebo obdobné důvody (srov. odstavec 11). Rozhodnutí děkana je konečné.

Okruhy otázek k SZZ

Předměty SZZ:

Ekonomie

Finance podniku

Účetnictví

Daňový systém

OKRUHY PRO SZZ - BAKALÁŘSKÉ STUDIUM

studijní program: **FINANCE A ÚČETNICTVÍ, verze 1**

POVINNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Ekonomie (KEN/BZEK)

(KEN/MI1, KEN/CMI1 Mikroekonomie 1, KEN/MA1 , KEN/CMA1 Makroekonomie 1)

Bakalářský studijní program: B0411A050005 Finance a účetnictví

1. TRH A TRŽNÍ MECHANIZMUS, DĚLBA PRÁCE, SMĚNA

Definice trhu, tržní, příkazová a smíšená ekonomika, tržní subjekty, typy trhů, dělba práce, peníze, směna.

2. CHOVÁNÍ SPOTŘEBITELE A FORMOVÁNÍ POPTÁVKY

Racionální chování spotřebitele, měřitelnost užitku, celkový a mezní užitek, indifferenční analýza, linie rozpočtu, rovnováha spotřebitele, přebytek spotřebitele.

3. CHOVÁNÍ FIRMY A FORMOVÁNÍ NABÍDKY

Definice firmy, výroba v krátkém v dlouhém období, produkční funkce, celkový, průměrný a mezní produkt, izokvanta, izokosta, rovnováha firmy, přebytek výrobce, nabídka firmy v krátkém a dlouhém období, alternativní cíle firmy.

4. DOKONALÁ KONKURENCE

Firma v podmínkách dokonalé konkurence, nabídka a bod uzavření firmy, bod zvratu, optimum dokonalé konkurenční firmy, vliv změn nákladů a ostatních faktorů na nabídku.

5. NEDOKONALÁ KONKURENCE A HLAVNÍ PŘÍČINY JEJÍHO VZNIKU

Nedokonalá konkurence jako ekonomická realita, charakteristika nedokonalé konkurence, příčiny vzniku nedokonalé konkurence, optimum firmy v podmínkách nedokonalé konkurence.

6. NÁKLADY FIRMY, PŘÍJMY FIRMY, ZISK

Utopené náklady, náklady příležitosti, ekonomické náklady a ekonomický zisk, náklady v krátkém a dlouhém období, průměrné a mezní náklady a příjmy, optimální výše výstupu firmy.

7. FIRMA V PODMÍNKÁCH MONOPOLU, OLIGOPOLU A MONOPOLISTICKÉ KONKURENCE

Monopol, diskriminující monopol, dvoustranný monopol, monopson, oligopol, smluvní oligopol, oligopol s dominantní firmou, monopolistická konkurence, rovnováha, Lernerův index, cenová regulace.

8. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ

Nabídka a poptávka trhu výrobních faktorů, změny poptávky po výrobním faktoru, výtěžek výrobního faktoru, trh práce, trh půdy, trh kapitálu.

9. NABÍDKA, POPTÁVKA

Nabídková funkce, poptávková funkce, změny v poptávce a v nabídce, posun po křivce a posun křivky, elasticita nabídky a poptávky.

10. TRŽNÍ ROVNOVÁHA

Tržní rovnováha a její dosahování, vlivy posunu nabídkové nebo poptávkové křivky, změny tržní rovnováhy, teorém pavučiny.

11. DŮCHOD A BOHATSTVÍ

Skladba důchodů, nerovnosti v důchodech a jejich měření, nerovnost v pracovních a vlastnických důchodech, Lorenzův graf a Giniho koeficient, přerozdělovací procesy v ekonomice, vliv přerozdělování na ekonomické aktivity.

12. EXTERNALITY, VEŘEJNÉ STATKY A ASYMETRICKÉ INFORMACE JAKO PŘÍČINY TRŽNÍHO SELHÁNÍ

Tržní selhání, nedokonalá konkurence, pojetí externalit, pozitivní a negativní externality, veřejné statky, příčiny a důsledky vzniku asymetrických informací.

13. TEORETICKÉ PŘÍSTUPY V MAKROEKONOMII

Makroekonomická rovnováha a její modely, dvousektorový model ekonomiky, rovnováha investic a úspor, rovnovážný produkt. Výdajový multiplikátor, cenový mechanismus. Rozdíly přístupů – klasický a keynesiánský.

14. AGREGÁTNÍ NABÍDKA A AGREGÁTNÍ POPTÁVKA

Agregátní poptávka a nabídka - jejich pojetí. Agregátní nabídka a potenciální produkt. Makroekonomická rovnováha, nabídkové a poptávkové šoky. Mezera produktu.

15. NÁRODOHOSPODÁŘSKÉ AGREGÁTY

Ukazatele ekonomické výkonnosti. Hrubý a čistý domácí produkt, metody výpočtu, nominální a reálný domácí produkt. Hospodářský růst. Agregátní výdaje a domácí produkt, národní produkt, disponibilní důchod. Hrubý domácí produkt a ekonomický blahobyt. Nedostatky HDP vykazovaného v systému národního účetnictví.

16. INFLACE

Cenová hladina a způsoby jejího měření. Absolutní a relativní ceny, cenové indexy. Příčiny a druhy inflace, dopady inflace, deflace a desinflace. Protiinflační politika, cílování inflace.

17. NEZAMĚSTNANOST

Definování nezaměstnanosti. Míra nezaměstnanosti, druhy nezaměstnanosti, přirozená míra nezaměstnanosti, dopady nezaměstnanosti. Politika zaměstnanosti.

18. HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA A JEJÍ CÍLE

Cíle hospodářské politiky a jejich účinnost prostřednictvím základních makroekonomických ukazatelů - „magického čtyřúhelníku“, nástroje a formy hospodářské politiky.

19. FISKÁLNÍ POLITIKA, JEJÍ NÁSTROJE

Systém veřejných rozpočtů. Státní rozpočet - příjmy, výdaje, bilance, deficit státního rozpočtu, financování deficitu, strukturální a cyklický deficit, přebytek státního rozpočtu. Lafferova křivka. Nástroje (formy) fiskální politiky, druhy fiskální politiky, efekty fiskální politiky.

20. MONETÁRNÍ POLITIKA, JEJÍ NÁSTROJE

Nástroje monetární politiky. Cíle monetární politiky a druhy monetární politiky. Centrální banka – funkce, nástroje, bilance centrální banky. Bankovní systém, finanční trh. Jednoduchý peněžní multiplikátor a tvorba peněz.

21. PENÍZE A PENĚŽNÍ AGREGÁTY

Definice peněz, nabídka peněz, poptávka po penězích, formy peněz a jejich historický vývoj, význam a funkce peněžní směny. Zlatý standard. Peněžní agregáty. Kvantitativní rovnice směny.

22. VNĚJŠÍ OBCHODNÍ A MĚNOVÁ POLITIKA

Cíle a nástroje vnější obchodní a měnové politiky. Princip absolutních a komparativních výhod. Arbitráž. Protekcionismus. Platební bilance.

23. HOSPODÁŘSKÝ CYKLUS

Definování hospodářského (podnikatelského) cyklu a jeho grafické znázornění. Fáze hospodářského cyklu, příčiny vzniku hospodářských cyklu, typy cyklů. Teorém lokomotivy.

Literatura:

Faltová Leitmanová, I. a kol. (2019). *Mikroekonomie I – pro bakalářské studium*. Ekopress.

Mankiw, N. G. (2015). *Principles of economics* (Seventh edition). Cengage Learning.

Hladký, J., & Faltová Leitmanová, I. (1997). *Makroekonomie I*. Jihočeská univerzita, Zemědělská fakulta.

Holman, R. (2016). *Ekonomie* (6. vydání). C.H. Beck.

Pavelka, T. (2007). *Makroekonomie: základní kurz* (III. vydání). Melandrium.

Burda, M. C., & Wyplosz, C. (2017). *Macroeconomics: a European text* (Seventh edition). Oxford University Press.

Předmět SZZ: Finance podniku (KUF/BZPF)

(KUF/FP1, KUF/CFP1 – Finance podniku I, KUF/CP, KUF/CCP – Cenné papíry, KUF/FAN, KUF/CFAN – Finanční analýza)

Bakalářský studijní program: B0411A050005 Finance a účetnictví

1. ČASOVÁ HODNOTA PENĚŽ:

úrok jednoduchý a složitý, rentový a anuitní počet, současná hodnota perpetuity.

2. MAJETKOVÁ A KAPITÁLOVÁ STRUKTURA PODNIKU:

faktory na tyto struktury působící a možnosti jejich ovlivnění, vliv právní formy, Miller-Modiglianiho teorie.

3. FINANČNÍ PLÁNOVÁNÍ: dlouhodobý a krátkodobý finanční plán, finanční politika.

4. CASH FLOW: metody výpočtu, výkaz, využití.

5. ZÁSoby: charakteristika a druhy zásob, metody řízení, optimalizační model EOQ, metody oceňování.

6. POHLEDÁVKY: charakteristika, zajišťovací prostředky, platební a finanční instrumenty, metody placení, vymáhání pohledávek.

7. PENĚŽNÍ PROSTŘEDKY: modely řízení peněžních prostředků, krátkodobý finanční plán.

8. ZDROJE KRÁTKODOBÉHO FINANCOVÁNÍ: obchodní úvěry, krátkodobé bankovní a směnečné úvěry.

9. INTERNÍ ZDROJE DLOUHODOBÉHO FINANCOVÁNÍ: zisk (charakteristika, rozdělení, dividendová politika, vliv právní formy), odpisy (charakteristika, metody).

10. EXTERNÍ ZDROJE DLOUHODOBÉHO FINANCOVÁNÍ: akcie, dlouhodobé bankovní úvěry, obligace, projektové financování, leasing, dlouhodobé obchodní úvěry, zahraniční financování, ostatní dlouhodobé nebankovní zdroje.

11. HODNOCENÍ EFEKTIVNOSTI INVESTIC: identifikace kapitálových příjmů a výdajů, peněžní, nákladová a zisková kritéria, výběr způsobu a zdroje financování.

12. ANALÝZA RIZIKA A JEHO MĚŘENÍ: měření a členění rizika, ochrana proti rizikům, vztah mezi rizikem a výnosností investice, výpočet požadované úrokové míry, model oceňování kapitálových aktiv, ohodnocení akcií a cenných papírů, aplikace rizika v investičním rozhodování.

13. FINANČNÍ ANALÝZA: předmět, uživatelé, cíle a metody finanční analýzy, zdroje informací.

14. ANALÝZA ROZDÍLOVÝCH A POMĚROVÝCH FINANČNÍCH UKAZATELŮ: fondy finančních prostředků, analýza rentability, aktivity, likvidity, zadluženosti a tržní hodnoty, poměrové ukazatele na bázi finančních fondů a cash flow.

15. ANALÝZA SOUSTAV UKAZATELŮ: hierarchické soustavy, bonitní a bankrotní modely. Ekonomická a tržní přidaná hodnota.

16. CENNÉ PAPÍRY: instrumenty na finančním trhu, typologie cenných papírů, podoba, forma a další klasifikace cenných papírů (podle ztělesněného práva, emitenta, charakteru příjmu, obchodovatelnosti), právní úprava cenných papírů v ČR.
17. DLUHOPISY: právní úprava dluhopisů, forma a podoba dluhopisu, členění dluhopisů, emise dluhopisů, kupón, výhody a nevýhody dluhopisu z pohledu emitenta a majitele; zvláštní druhy dluhopisů.
18. CENA, VÝNOS A RIZIKO DLUHOPISU: vnitřní hodnota dluhopisu, alikvotní výnos, výnos do doby splatnosti, druhy rizik spojených s dluhopisem, úrokové riziko - durace, konvexita, imunizace, teorie výnosových křivek.
19. SMĚNKY: druhy směnek a jejich náležitosti, účastníci směnečných vztahů, převod, přijetí a proplacení směnky, směnečné rukojemství
20. AKCIE: druhy akcií, kusová akcie, podoba a forma akcie, práva spojená s držbou akcie, výhody a nevýhody z pohledu emitenta a majitele, cenné papíry související s akcií.
21. CENA, VÝNOS A RIZIKO AKCIE: vnitřní hodnota akcie, výnosnost akcie, riziko akcie.
22. ANALÝZA PORTFOLIA: výnos a riziko portfolia, diverzifikace rizika.
23. FINANČNÍ DERIVÁTY: princip termínových kontraktů, druhy a charakteristika finančních derivátů, výhody a nevýhody.
24. FORWARD: charakteristika kontraktu, pozice v kontraktu, členění dle podkladového aktiva, vnitřní hodnota forwardového kontraktu, vypořádání forwardového kontraktu.
25. FUTURES: charakteristika kontraktu, pozice v kontraktu, členění dle podkladového aktiva, cena futures, obchodování s futures , vypořádání kontraktu, porovnání forwardového a futures kontraktu
26. OPCE: charakteristika kontraktu, pozice v kontraktu, druhy opcí, vnitřní a časová hodnota opce, vypořádání opce.
27. SWAPY: charakteristika kontraktu, členění swapů dle podkladového aktiva – úrokový, akciový a komoditní swap, swapový dealer

Literatura:

- GRÜNWARD, R., HOLEČKOVÁ, J. (2009). *Finanční analýza a plánování podniku*. Praha: Ekopress.
- MAREK, P. (2009). *Studijní průvodce financemi podniku*. Praha: Ekopress.
- REJNUŠ, O. (2014). *Finanční trhy*. Praha: Grada Publishing
- SEDLÁČEK, J. *Finanční analýza podniku*. Brno: Computer Press.
- VESELÁ, J. (2019). *Investování na kapitálových trzích*. Praha: Wolters Kluwer.

Předmět SZZ: Účetnictví (KUF/BZUCM)

(KUF/ZU, KUF/CZU – Základy účetnictví, KUF/FUC, KUF/CFUC – Finanční účetnictví, KUF/UZA, KUF/CUZA – Účetní závěrka, KUF/MAU, KUF/CMAU, KUF/YMAU – Manažerské účetnictví)

Bakalářský studijní program: B0411A050005 Finance a účetnictví

1. ÚVOD DO ÚČETNICTVÍ JAKO INFORMAČNÍHO SYSTÉMU PODNIKU.

Pojem, význam a funkce účetnictví. Předmět účetnictví. Účetní soustavy. Obecné zásady účetnictví. Uživatelé účetnictví. Právní úprava účetnictví. Účet – podstata, funkce. Druhy účtů. Účtová osnova. Účetní zápisy (podvojnost a souvztažnost). Nástroje průkaznosti účetnictví. Účetní knihy. Inventarizace majetku a závazků. Majetek podniku a jeho zdroje – aktiva a pasiva.

2. DLOUHODOBÝ MAJETEK (HMOTNÝ, NEHMOTNÝ).

Obsahové vymezení a členění dlouhodobých aktiv. Principy a konkrétní varianty ocenění, vyjádření rizika znehodnocení. Opořebení a amortizace a varianty jeho zobrazení. Opravné položky. Účtování o pořízení, odepisování a vyřazení dlouhodobého majetku.

3. FINANČNÍ MAJETEK – CENNÉ PAPÍRY (DLOUHODOBÉ, KRÁTKODOBÉ).

Základní pojmy a ocenění finančního majetku (cenných papírů), vyjádření jeho přecenění v účetnictví. Účtování o finančním majetku (cenných papírech). Tvorba a zachycení kurzových rozdílů u majetkových položek – kurzové rozdíly.

4. ZÚČTOVACÍ VZTAHY – POHLEDÁVKY A ZÁVAZKY.

Obsahové vymezení a členění pohledávek a závazků, jejich oceňování, vznik a zánik. Vyjádření pohledávek a závazků v cizí měně – kurzové rozdíly. Opravné položky a odpis pohledávek – varianty promítnutí dle účetních i daňových předpisů. Postoupení pohledávek. Zúčtování se zaměstnanci, institucemi a společníky se statutem zaměstnanci. Daňová soustava České republiky a její vztah k účetnictví – daně. Vymezení a účtování dotací. Zúčtování v účtové skupině 35 a 36.

5. ZÁSOBY.

Obsahové vymezení a členění zásob. Principy a konkrétní varianty ocenění zásob, metody evidence zásob, účtování zásob – způsob A a B. Zvířata jako specifický okruh aktiv podniku (krátkodobých i dlouhodobých).

6. VLASTNÍ KAPITÁL A CIZÍ KAPITÁL.

Obsahové vymezení a jeho struktura. Základní kapitál a jeho tvorba. Možnosti zvyšování a snižování základního kapitálu. Fondy – tvorba a čerpání. Rezervy – účetní a daňový pohled. Bankovní úvěry a půjčky. Účtování o vlastním a cizím kapitálu.

7. NÁKLADY A VÝNOSY, VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ.

Kategorie nákladů a výnosů a jejich účtování. Časové rozlišování nákladů a výnosů a jeho vliv na výsledek hospodaření. Transformace hrubého výsledku hospodaření na daňový základ a výslednou daň z příjmů – splatnou. Odložená daňová povinnost. Použití výsledku hospodaření u jednotlivých

forem obchodních korporací: akciová společnost, společnost s ručením omezeným, veřejná obchodní společnost, komanditní společnost, družstvo.

8. SPECIFICKÉ OPERACE S OBCHODNÍM ZÁVODEM (PODNIKEM). LEASING.

Prodej a nákup obchodního závodu (podniku). Vstup do likvidace, fúze, rozdělení a přeměny obchodního závodu (podniku). Pacht obchodního závodu (nájem podniku). Leasingové financování majetku – účetní pohled.

9. ÚČETNÍ UZÁVĚRKA A ZÁVĚRKA.

Fáze účetní uzávěrky. Základní pojmy v oblasti účetní závěrky – účetních výkazů. Cíle a charakteristiky účetních výkazů a jejich vypovídací schopnost. Účetní výkazy – rozvaha, výkaz zisku a ztráty, příloha, přehled o peněžních tocích, přehled změn vlastního kapitálu v podmínkách českého účetnictví – jejich formální a obsahová náplň.

10. KONSOLIDACE ÚČETNÍ ZÁVĚRKY.

Základní pojmy a vymezení konsolidačního celku. Metody konsolidace.

11. AUDIT ÚČETNÍ ZÁVĚRKY.

Základní pojmy a auditorské postupy.

12. REGULACE A HARMONIZACE VÝKAZNICTVÍ.

Přístupy k účetnictví (EU, IFRS/IAS, US GAPP). Finanční výkaznictví dle IFRS/IAS – koncepční rámec, rozvaha (výkaz o finanční pozici), výkaz o úplném výsledku hospodaření (výsledovka), komentář k účetním výkazům, výkaz cash flow, výkaz změn vlastního kapitálu.

13. ÚVOD DO MANAŽERSKÉHO ÚČETNICTVÍ.

Vztah finančního, nákladového a manažerského účetnictví, vývoj manažerského účetnictví, soustavy účetních informací, controlling. Pojetí a členění nákladů v manažerském účetnictví. Kalkulačně výkonové účetnictví, výkonnostní management, bod zvratu.

14. KALKULAČNÍ SYSTÉM.

Kalkulační systém a jeho využití při řízení, metody evidence a kalkulace nákladů.

15. ROZPOČTOVÁNÍ.

Systém plánů a rozpočtů, forma rozpočtů, řízení režijních nákladů. Metody sestavování rozpočtů.

16. ODPOVĚDNOSTNÍ ÚČETNICTVÍ A TVORBA CEN.

Systém řízení jednotlivých odpovědnostních středisek, řízení odpovědnostních středisek. Cenová rozhodování, tvorba cen. Vnitropodnikové ceny.

17. ŘÍZENÍ ODCHYLEK.

Metoda standardních nákladů a výnosů, rozdílové metody řízení hospodárnosti jednicových nákladů. Odchyly, analýza odchylek. Rozpočtování a metoda standardních nákladů.

Literatura:

FIBÍROVÁ, J., ŠOLJAKOVÁ, L., WAGNER, J., PETERA, P. (2019). *Manažerské účetnictví. Nástroje a metody*. Praha: Wolters Kluwer.

LÍBAL, T. (2018). *Cvičné příklady pro studium předmětu Účetnictví - principy a techniky*. Praha: ICU.

SVOBODA, J. (2018). *Finanční účetnictví – cvičení*. České Budějovice: EF, JU ČB.

VLČKOVÁ, M., SVOBODA, J. (2017). *Základy účetnictví: cvičení*. České Budějovice: EF, JU ČB.

VLČKOVÁ, M. (2016). *Manažerské účetnictví. Cvičení*. České Budějovice: EF, JU ČB.

VLČKOVÁ, M. (2020). *Základní principy a postupy v účetnictví*. Praha: Wolters Kluwer.

Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví.

Vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.

České účetní standardy pro podnikatele.

Předmět SZZ: Daňový systém (KUF/BZZD)

(KUF/DS1, KUF/CDS1 – Daňový systém 1, KUF/DS2, KUF/CDS2 – Daňový systém 2)

Bakalářský studijní program: B0411A050005 Finance a účetnictví

1. POJEM DAŇ, FUNKCE DANĚ – charakteristika daně, vlastnosti a funkce daní – fiskální, alokační, redistribuční, stimulační, stabilizační.
2. EKONOMICKÉ DŮSLEDKY ZDANĚNÍ – působení daní v ekonomickém prostředí (vyráběné množství, ceny, důchody), distorzní účinky daní.
3. DAŇOVÝ SYSTÉM, DAŇOVÁ SOUSTAVA – základní požadavky na daňový systém, třídění daní, veřejné rozpočty.
4. KONSTRUKČNÍ PRVKY DANĚ – daňový subjekt, předmět daně, osvobození od daně, zdaňovací období, základ daně, odpočty od základu daně, sazba daně, slevy na dani.
5. SPRÁVA DANÍ, SPRÁVCE DANĚ – definice, pravidla správy daní, úřední osoba, věcná působnost a místní příslušnost správce daně, osoby zúčastněné při správě daní.
6. ZÁKLADNÍ PRINCIPY DAŇOVÉHO ŘÍZENÍ - podání, rozhodnutí, lhůty.
7. FÁZE SPRÁVY DANÍ – jejich charakteristika, řízení registrační.
8. ŘÍZENÍ NALÉZACÍ – daňová tvrzení (řádné, opravné, dodatečné, dílčí), vyměření daně.
9. PLACENÍ A VYMÁHÁNÍ DANÍ – lhůty, příslušenství daně, zálohy na daň, placení a evidence daní, vymáhání, zajištění daně, daňová exekuce.
10. OPRAVNÉ A DOZORČÍ PROSTŘEDKY V DAŇOVÉM ŘÍZENÍ – řádné opravné prostředky, mimořádné opravné a dozorčí prostředky.
11. STANOVENÍ DANĚ – Daňová kontrola. Místní šetření.
12. MEZINÁRODNÍ ZDANĚNÍ – zdanění příjmů ze zdrojů mimo ČR, mezinárodní smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, metody zamezení dvojímu zdanění – metody zápočtu a vynětí, harmonizace daní v EU – výhody a nevýhody.
13. DAŇ Z PŘIDANÉ HODNOTY – předmět daně, územní působnost, obrat, registrace k dani, zdaňovací období, daňové subjekty, daňové doklady, zdanitelné plnění, základ daně, sazby daně, plnění osvobozené s nárokem na odpočet, plnění osvobozené bez nároku na odpočet, režim přenesení daňové povinnosti, odpočet daně, daňová povinnost, nadměrný odpočet, daňové přiznání, záloha na daňový odpočet, souhrnné hlášení, systém VIES, lhůty, pravidla aplikace DPH v rámci Evropské unie a ve vztahu ke třetím zemím.
14. SPOTŘEBNÍ DANĚ – vymezení daní, daňové subjekty, předmět daní, osvobození, sazby daní, základ daně, daňový sklad, podmíněné osvobození od daně, správa daní, označování výrobků podléhajících dani, daňová povinnost.

15. CLO – dovozní clo, celní režimy, celní úřady, TARIC, deklarant, harmonizovaný celní kodex Evropské unie, celní sazebník, základ pro výpočet cla, sazby cla, osvobození od cla.
16. EKOLOGICKÉ DANĚ – vymezení daní, daňové subjekty, předmět daní, osvobození, sazby daní, základ daně, zdaňovací období, daňová povinnost, správa daní.
17. DAŇ Z PŘÍJMŮ FYZICKÝCH OSOB – charakteristika, subjekty, předmět daně, osvobození, zdaňovací období, základ daně, výpočet daňové povinnosti, odpočty od základu daně, sazba daně, slevy na dani, zálohy na daň, daňové přiznání, daňový bonus.
18. DAŇ Z PŘÍJMŮ PRÁVNICKÝCH OSOB - charakteristika, subjekty, předmět daně, osvobození, zdaňovací období, úprava výsledku hospodaření, základ daně, výpočet daňové povinnosti, odpočty od základu daně, sazba daně, slevy na dani, zálohy na daň, daňové přiznání.
19. POJISTNÉ NA SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ – subsystémy charakteristika, pojištěnci, rozhodné období, vyměřovací základ, pojistné, zálohy, povinnosti osoby samostatně výdělečně činné.
20. POJISTNÉ NA VEŘEJNÉ ZDRAVOTNÍ POJIŠTĚNÍ - charakteristika, pojištěnci, vyměřovací základ, pojistné, zálohy, povinnosti osoby samostatně výdělečně činné, osoby bez zdanitelných příjmů.
21. DAŇ Z NEMOVITÝCH VĚCÍ – charakteristika daní, subjekty, předmět daně, osvobození, zdaňovací období, sazby daně, koeficienty, základ daně, daňová povinnost, daňové přiznání, splatnost daně.
22. DAŇ Z HAZARDNÍCH HER – rozpočtové určení daně, předmět daně, subjekt daně, základ daně a sazby.
23. DAŇ SILNIČNÍ - charakteristika daně, předmět daně, osvobození, subjekt daně, sazby daně, základ daně, slevy na dani, daňová povinnost.
24. FISKÁLNÍ POPLATKY – členění poplatků, charakteristika.

Literatura:

MARKOVÁ, H. (2022). *Daňové zákony 2022 aktuální znění platné od 1. 1. 2022*. Praha: Grada.

RYBOVÁ, J. (2017). *Daňový systém*. EF JU České Budějovice.

VANČUROVÁ A KOL. (2020). *Daňový systém aneb učebnice daňového práva*. Praha: Wolters Kluwer.

SVÁTKOVÁ, S. (2020). *Česká daňová soustava 2020 + CD*. Praha: Vox.